

Preek op zondag 19 april 2020

Exodus 15: 22-27

Matteus 28: 16-20

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

U kent vast wel het paaslied: "daar juicht een toon".
Een prachtig lied.

Een van de regels uit dat lied luidt:
"nu vangt het nieuwe leven aan".
Het nieuwe leven begint.

Daarover gaat het vanmorgen.
Pasen is een nieuw begin.
Géén eindpunt.

We doen wel eens alsof, trouwens.
Dan hebben we het over de Veertigdagentijd,
die eindigt met Pasen.
Alsof Pasen een eindpunt is.

Nee, dat is niet zo.
Pasen is juist een nieuw begin.
Een begin van opnieuw veertig dagen.
Op weg naar Hemelvaart.
En daarna, tien dagen later, op weg naar Pinksteren.

Daar staan we vanmorgen bij stil.
Want het volk Israel was er ook lang niet.
Ja, ze waren Egypte uitgegaan.
Ze waren door de Rode Zee gegaan.
Maar daarmee was de reis pas goed begonnen.

Een reis vol tegenslagen ook.
Want Pesach, Pasen, betekent niet dat alles dan maar
vanaf een leien dakje gaat.

Hoor maar:
de Israëlieten waren van de Schelfzee
drie dagreizen de woestijn ingetrokken
zónder water te vinden.

Ik hoef het u niet uit te leggen:
drie dagen diep de woestijn in
met honderdduizenden mensen
en dan er achter komen dat er geen water te vinden is:
dat zou een humanitair drama worden.
Daar kom je met z'n allen niet meer levend uit...

Wát een crisis...
we herkennen het: hoe een complete samenleving bedreigd wordt.
Woestijn, geen water.
Ja, en dan aankomen bij een oase,
maar dan blijkt het water bitter te zijn,
Mara.

Het water is gevaarlijk
in plaats van levengevend.
We herkennen het nu maar al te goed:
een leven dat vroeger veilig leek,
is dat niet zomaar meer.
Mara.

Begrijpelijk dat het volk in paniek raakt,
begint te morren.
Mozes, regering, wat doen we nu?
Geef eens een persconferentie?
Maatregelen? Is er misschien een app die helpt?

Maar Mozes houdt geen persconferentie.
Hij weet het ook niet...
Verplaats je eens even in hem.
Wat een verantwoordelijkheid.
Onder zijn leiding waren ze de woestijn ingetrokken
en nu lijkt het gruwelijk mis te gaan.

Mozes weet het niet meer.
Of ja, misschien toch wel.
Want wat kun je als mens ook alweer doen als je het zélf
niet meer weet?
Met je nood naar de Here gaan!

En dat doet Mozes.
Hij legt de nood van het volk aan God voor.
Dat moeten ook wij doen.
Wij hebben vaak zo'n automatisme in ons om eerst zélf
alles te willen oplossen of bekokstoven.
Maar ook voor ons is het goed
om ook bij de dingen uit je eigen leven
jezelf aan te leren dat bij God in te brengen.

Het brengt rust,
als je het ook in Zijn handen hebt gelegd.
En je kunt zomaar op een nieuw spoor gezet worden.

Ook Mozes en Israël worden op een nieuw spoor gezet.

*De HERE wees Mozes een stuk hout
hij wierp het in het water
en toen werd het water zoet.*

Ex.15:25

Wat een vreemde opdracht,
en wat een apart verhaal,
wat kunnen we nu hiermee?
Niet veel, zo lijkt het op het eerste gezicht.

Of juist misschien toch wel?
Wil dit verhaal ons misschien leren,
dat we soms gewoon de dingen moeten doen
die God ons zegt te doen?
Waarvan Hij zegt dat dat goed is,
ook al snappen wij het niet?
Gewoon: leven in gehoorzaamheid?
En dan vertrouwen dat dat de goede weg is?

Ja, dát is het wat dit verhaal ons wil leren.
Dat het juist als je diep in de woestijn zit,
en het allemaal niet meevalt,
juist geraden is om te leven volgens Gods wil.
Dan wordt het water zoet.

Luister maar naar het hetzelfde vers,
dat als in één adem op dit alles volgt:

*Daar gaf Hij hun inzettingen en verordeningen
en daar stelde Hij hen op de proef.*

Ex.15:25

Met andere woorden:
de bijbeltekst koppelt hier dat vreemde verhaal
van gewoon gehoorzaam zijn,
ook al snap je er niets van
- góói dat stuk hout maar in het water -
de bijbeltekst koppelt dit aan de geboden die God gaf.

Zij zijn het waard om gevolgd te worden.
Dan hou je koers, in de meest moeilijke omstandigheden.

Zoals iemand die ik van de week sprak,
- in zeer moeilijke en verdrietige omstandigheden - zei:
ook al wordt alles je uit handen geslagen, wat overblijft is:
liefhebben en vertrouwen.

Hier was ik diep van onder de indruk.
Voor deze persoon waren dit de dingen waarom het uiteindelijk ging:
liefhebben
en vertrouwen.

De samenvatting van al Gods geboden.
Gód blijven vertrouwen, Hem blijven liefhebben, en je naaste als jezelf.

Dat mag je kompas blijven in de woestijn,
hoe moeilijk, angstig of verdrietig ook.
Niet als iets wat er altijd zomaar is,
of wat je altijd voelt.
Want vertrouwen kan wel eens weg zijn,
en liefhebben, dat is ook bepaald niet altijd makkelijk.
Maar het zijn wél de zaken om naar te blijven streven.
Om in te groeien.
Om naar te zoeken.

Weet u,
dat stuk hout dat Mozes in het water gooide;
in het Hebreeuws staat daar een woord,
dat je ook kunt vertalen met "boom".
Mozes die een boom in het brakke water gooit,
waardoor het zoet wordt.

Joodse rabbijnen moesten hierbij denken aan het Spreukenboek,
waar staat geschreven:

*Wijsheid is een boom des levens
wie haar vasthouden, zijn gelukkig te prijzen.*

Spr.3:18

En wijsheid wordt op zijn beurt weer verbonden met:
gehoorzaam doen wat God van je vraagt.
Zijn geboden: liefhebben. En gaan in vertrouwen, dat Hij je zal dragen.

Op die manier krijgt dat stuk hout, die boom,
een prachtige symbolische betekenis.
Als Mozes die boom in het water werpt,
dan is dat wijsheid: luisteren naar wat God je opdraagt.
Het is heilzaam. Het water wordt weer zoet.
Als er naar God geluisterd wordt
komt het goed.

Even later zegt God dat ook letterlijk:

*als u mijn geboden houdt (...)
dan ben Ik uw Heelmeester.*

Ex.15:26,27

Ik denk dat we hiermee een gulden regel in handen hebben
ook voor onze tijd,
waarin we ons eveneens diep in de woestijn bevinden.
Ook al is het Pesach geweest
ook al is het Pasen geweest
de weg is nog lang niet ten einde.
Hij is pas juist begonnen!

Ook al is Jezus op de derde dag opgestaan
Israel zit op de derde dag op een dood punt
diep in de woestijn, het water op.
Wij zitten op een dood punt
de wereld in de greep van een dodelijk virus.

Er kómen ook na Pasen nóg veertig dagen.

Een tijd om er bij stil te staan,
wat ondanks en temidden van alles
een koers is die goed is
die toekomst heeft.

Gods geboden houden.
Liefhebben.
Er zijn voor je naaste
Vertrouwen.
Dat dat goed is, dat dat door God gezegend is.

Is dat ook niet het laatste wat Jezus tot zijn leerlingen zei:

*Ga op weg,
leer alle volken te doen en onderhouden
wat Ik jullie geboden heb.*

Mt. 28: 19

Ook Jezus heeft het over de gebóden.
Wat gebod Jezus uiteindelijk?
Lief te hebben.
Te vertrouwen op God.
Denk maar aan de Bergrede.

Doe dat maar zegt Hij.
Tot de wereld voltooid is.
Want die is nog lang niet voltooid.
De weg is nog lang.
Juist ook na Pasen.

Maar een ding is zeker:

*Ik ben bij jullie
alle dagen
tot aan de voltooiing van de wereld.*

Mt.28: 20

We hoeven ons uiteindelijk het hoofd niet op hol te laten brengen.
We mogen koers houden.
Leven uit de liefde.
Leven uit vertrouwen – dat Jezus er is.
Dat Hij bij ons is.
Ook al onze dagen.

Tot alles goed zal zijn.

Amen.